II

(Aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik)

KOMISJON

KOMISJONI OTSUS,

26. aprill 2005,

millega kehtestatakse määrdeainetele ühenduse ökomärgise andmise ökoloogilised kriteeriumid ning nendega seotud hindamis- ja kontrollinõuded

(teatavaks tehtud numbri K(2005) 1372 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2005/360/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määrust (EÜ) nr 1980/2000 ühenduse muudetud ökomärgise andmise süsteemi kohta, [1] eriti selle artikli 6 lõike 1 teist lõiku,

pärast konsulteerimist Euroopa Liidu Ökomärgise Komisjoniga,

ning arvestades järgmist:

(1) Määruse (EÜ) nr 1980/2000 kohaselt võib ühenduse ökomärgise anda tootele, mille omadused võimaldavad sellel märkimisväärselt mõjutada kõige tähtsamate keskkonnaaspektide parandamist.

(2) Määruses (EÜ) nr 1980/2000 sätestatakse, et Euroopa Liidu Ökomärgise Komisjoni koostatud kriteeriumidel põhinevad ökomärgise erikriteeriumid kehtestatakse tooterühmade kaupa.

(3) Kuna määrdeainete kasutamine võib keskkonda ohustada näiteks nende mürgise toime tõttu veekeskkonnas või bioakumulatsiooni tõttu, tuleks kehtestada asjakohased kriteeriumid.

(4) Mõju keskkonnale võib käsitada ebaolulisena määrdeainetes sisalduvate ainete puhul, mis kasutamisel muudavad oma keemilisi omadusi ja mida ei ole enam vaja liigitada vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. mai 1999. aasta direktiivile 1999/45/EÜ ohtlike preparaatide klassifitseerimist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta. [2] Seepärast ei peaks ökomärgise andmise kriteeriumeid kohaldama nende ainete suhtes, mille töödeldud tooteosal jääb vähem kui 0,1 % kasutamiseelsesse olekusse.

(5) Ökoloogilised kriteeriumid ja nendega seotud hindamis- ja kontrollinõuded peaksid kehtima 4 aastat.

(6) Käesoleva otsusega ettenähtud meetmed on kooskõlas määruse (EÜ) nr 1980/2000 artikli 17 alusel moodustatud komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Tooterühma "määrdeained" kuuluvad hüdraulikaõlid, määrded, mootorsae ketiõlid, kahetaktiliste mootorite õlid, vormimäärded ja muud muutumatult keskkonda sattuvad määrded, mis on valmistatud kasutamiseks nii tarbijate kui ka professionaalsete kasutajate poolt.

Artikkel 2

1. Käesolevas otsuses on kasutatud järgmisi mõisteid:

a) *määrdeaine* – baasvedelikust ja lisanditest koosnev valmistis;

[1] EÜT L 237, 21.9.2000, lk 1.

[2] EÜT L 200, 30.7.1999, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud nõukogu direktiiviga 2004/66/EÜ (ELT L 168, 1.5.2004, lk 35).

b) *baasvedelik* – määrdevedelik, mille voolavust, vananemist, määrdevõimet ja kulumisvastaseid omadusi ning saasteainete kogumisega seotud omadusi ei ole parandatud lisandite lisamisega;

c) *paksendaja* – baasvedelikus leiduv aine, mida kasutatakse määrdevedeliku või määrde paksendamiseks või selle voolavuse muutmiseks;

d) *põhikomponent* – iga aine, mis moodustab rohkem kui 5 % määrdeaine kaalust;

e) *lisand* – aine, mille peamine eesmärk on voolavuse, vananemise, määrdevõime ja kulumisvastaste omaduste parandamine või saasteainete kogumise parandamine;

f) *määre* – tahke või pooltahke valmistis, mis koosneb paksendajast ja vedelast määrdeainest.

2. Määrete puhul võib lisada muid eriomadusi andvaid koostisaineid.

Artikkel 3

Et määrdeainele võiks määruse (EÜ) nr 1980/2000 alusel anda ühenduse ökomärgise, peab määrdeaine kuuluma tooterühma "määrdeained" ja vastama käesoleva otsuse lisas kindlaksmääratud kriteeriumidele.

Kriteeriumeid kohaldatakse vastvalmistatud toote suhtes üleandmise ajal.

Kui kriteeriumid on sõnastatud koostisainetena, kohaldatakse neid kriteeriume ainete suhtes, mis on tootele lisatud tahtlikult ja mida leidub tootes rohkem kui 0,1 % mõõdetuna enne ja pärast määrdeaine valmistamiseks omavahel segatud ainete vahel toimunud keemilist reaktsiooni.

Siiski ei kohaldata kõnealuseid kriteeriume ainete suhtes, mille keemilised omadused muutuvad kasutamisel nii, et neid ei ole põhjust liigitada vastavalt direktiivile 1999/45/EÜ ja mille töödeldud tooteosal jääb vähem kui 0,1 % kasutamiseelsesse olekusse.

Artikkel 4

Tooterühma "määrdeained" ökoloogilised kriteeriumid ja nendega seotud hindamis- ja kontrollinõuded kehtivad 31. maini 2009.

Artikkel 5

Haldusotstarbel omistatakse tooterühmale "määrdeained" kood "27".

Artikkel 6

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 26. aprill 2005

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Stavros DIMAS

LISA

RAAMTINGIMUSED

Kriteeriumidega taotletav eesmärk

Kriteeriumide eesmärgiks on eelkõige edendada tooteid:

— mille kasutamine kahjustab vett ja pinnast vähem, ja

— mille kasutamisel väheneb süsinikdioksiidiheide.

Hindamis- ja kontrollinõuded

Üksikasjalikud hindamis- ja kontrollinõuded on esitatud vastava kriteeriumi juures.

Kui taotleja peab pädevale asutusele kriteeriumide täitmise tõestuseks esitama deklaratsioone, dokumente, analüüse, katsearuandeid või muid dokumentaalseid tõendeid, siis eeldatakse, et need võivad pärineda taotlejalt ja/või tema tarnija(te)lt ja/või selle/nende allhankija(te)lt jne. Lisandi, lisandi pakendi või baasvedeliku tarnija võib esitada asjakohase teabe otse pädevale asutusele.

Vajaduse korral võib kasutada ka muid katsemeetodeid kui need, mis on märgitud iga kriteeriumi puhul, tingimusel, et nende samaväärsust on kinnitanud taotlust hindav pädev asutus.

Vajaduse korral võib pädev asutus nõuda tõendavaid dokumente ja teha sõltumatuid kontrolle.

Pädevatele asutustele soovitatakse taotluste hindamisel ja kriteeriumidele vastavuse kontrollimisel arvestada selliste tunnustatud keskkonnajuhtimissüsteemide nagu EMAS ja EN ISO 14001 rakendamist.

(Märkus: nende juhtimissüsteemide rakendamine ei ole kohustuslik.)

KRITEERIUMID

1. **Riskilaused, mis iseloomustavad riski keskkonnale ja inimeste tervisele**

Tootele ei tohi olla määratud ökomärgistuse taotlemise ajal ühtegi riskilauset, mis vastavalt direktiivile 1999/45/EÜ osutab ohtu keskkonnale ja inimeste tervisele. Kõnealuse tooterühma puhul on asjakohased järgmised riskilaused:

R 20, R 21, R 22, R 23, R 24, R 25, R 26, R 27, R 28, R 33, R 34, R 35, R 36, R 37, R 38, R 39, R 40, R 41, R 42, R 43, R 45, R 46, R 48, R 49, R 50, R 51, R 52, R 53, R 59, R 60, R 61, R 62, R 63, R 64, R 65, R 66, R 67, R 68 ja nende kombinatsioonid.

Kriteeriumi 1 hindamine ja kontroll

Vastavus 1. kriteeriumile esitatakse kirjalikult ja sellele kirjutab alla taotlev äriühing.

Loetletakse kõik tootes sisalduvad põhikomponendid, esitades selgelt nende nimed ja vajaduse korra EINECSi või ELINCSi numbrid ja kontsentratsioonid, milles neid kasutatakse.

Toote tootja väljastab:

— toote ohutuskaardi (mis vastab komisjoni direktiivi 1991/155/EMÜ [1] nõuetele);

— iga põhikomponendi puhul tarnijate ohutuskaardid (mis vastavad direktiivi 1991/155/EMÜ ja nõukogu direktiivi 67/548/EMÜ [2] nõuetele).

[1] EÜT L 76, 22.3.1991, lk 35.
[2] EÜT L 196, 16.8.1967, lk 1.

Keskkonnaohtude hindamiseks peab toote kohta olema piisavalt andmeid (väljendatud riskilausetega: R 50, R 50/53, R 51/53, R 52, R 52/53, R 53) vastavalt direktiividele 1991/155/EMÜ ja 1999/45/EÜ.

Toote keskkonnaohtlikkuse hindamine toimub vastavalt direktiivi 1999/45/EÜ III lisas nimetatud tavapärasele meetodile. Siiski võib vastavalt nimetatud direktiivi III lisa C osale valmistise (toote või lisandi pakendi) katsetamise tulemusi kasutada tavapärasel meetodil saadava veekeskkonnas mürgise toime kohase liigituse muutmiseks.

2. **Veekeskkonnas mürgise toime lisatingimused**

Taotleja tõendab vastavust täites kas kriteeriumi 2.1 või 2.2 nõudeid.

Kriteerium 2.1. Valmistisele ja põhikomponentidele esitatavad nõuded

Tuleb esitada andmed:

— valmistise, ja

— põhikomponentide

mürgise toime kohta veekeskkonnas.

Iga põhikomponendi mürgise toime kriitiline kontsentratsioon veekeskkonnas on vähemalt 100 mg/l. Katsed viiakse läbi vetikatel ja vesikirpudel (OECD 201 ja 202).

Hüdraulikaõlide mürgise toime kriitiline kontsentratsioon veekeskkonnas on vähemalt 100 mg/l.

Määrete, mootorsae ketiõlide, vormimäärete ja muude muutumatult keskkonda sattuvate määrete mürgise toime kriitiline kontsentratsioon veekeskkonnas on vähemalt 1 000 mg/l.

Määrdeid võib hinnata valmistise ja põhikomponentide andmete alusel ainult juhul, kui paksendaja on lõplikult biolagunev (vt 3. kriteerium) või iseenesest biolagunev:

— biolagunevus on > 70 % iseenesliku biolagunevuse katse OECD 302 C või samaväärse katsemeetodi põhjal, või

— biolagunevus on > 20 % kuid < 60 % 28 päeva jooksul pärast hapnikukaol või süsinikdioksiidi tekkimisel põhinevat OECD 301 katset, või

— biolagunevus on > 60 % ISO 14593 katse põhjal (CO_2 aurufaasi analüüs).

Valmistist katsetatakse kõigi kolme liigirühma puhul (OECD 201, 202, ja 203).

Tabelis 1 on kokkuvõte erinevatele tootealamrühmadele esitatavatest nõuetest vastavalt 2. kriteeriumi punktile 1.

Tabel 1

Erinevatele tootealamrühmadele esitatavad nõuded seoses veekeskkonnas mürgise toimega – Nõuded valmistise ja põhikomponentide andmete kohta

Kriteerium 2.1	Hüdraulikaõlid	Määrded (*)	Mootorsae ketiõlid, vormimäärded ja muud muutumatult keskkonda sattuvad määrded	Kahetaktilise mootori õlid
Valmistoote mürgine toime veekeskkonnas kõigis kolmes ägeda mürgisuse katses OECD 201, 202 ja 203	≥ 100 mg/l	≥ 1 000 mg/l	≥ 1 000 mg/l	≥ 1 000 mg/l
Iga üksiku põhikomponendi mürgine toime veekeskkonnas katsetes OECD 201 ja 202	≥ 100 mg/l	≥ 100 mg/l	≥ 100 mg/l	≥ 100 mg/l

(*) Määrdeid võib nii hinnata ainult juhul, kui paksendaja biolagunevus on > 70 % OECD 302 C katses või samaväärses katses või kui biolagunevus on > 20 %, kuid < 60 % 28 päeva jooksul pärast hapnikukaol või süsinikdioksiidi tekkimisel põhinevat OECD 301 katset.

Kriteeriumi 2.1 hindamine ja kontroll

Esitatakse aruanded, mis sisaldavad andmeid valmistise ja kõikide põhikomponentide mürgise toime kohta veekeskkonnas ning mis põhinevad olemasolevatel registreerimisandmetel või uutel katsetel ja võimaldavad tõendada vastavust tabelis 1 ettenähtud nõuetele.

Valmistise mürgine toime veekeskkonnas määratakse kindlaks vastavalt OECD 201, 202 ja 203 katsetele või samaväärsete meetoditega.

Iga üksiku põhikomponendi mürgine toime veekeskkonnas määratakse vastavalt OECD 201 ja 202 katsetele või samaväärsete meetoditega.

Kriteerium 2.2. Igale koostisosale esitatavad nõuded

Iga tootele tahtlikult lisatud koostisaine puhul määratakse selle mürgine toime veekeskkonnas. Määrdeaines võib olla ühe või mitme teataval määral veekeskkonnas mürgise aine kumulatiivne massikontsentratsioon vastavalt tabelile 2.

Tabel 2

Erinevatele tootealamrühmadele esitatavad nõuded seoses veekeskkonnas mürgise toimega – Nõuded iga koostisosa andmete kohta

Kriteerium 2.2	Ainete kumulatiivne massikontsentratsioon			
Mürgine toime veekeskkonnas	Hüdraulikaõlides	Määretes	Mootorsae ketiõlides, vormimääretes ja muudes muutumatult keskkonda sattuvates määretes	Kahetaktilise mootori õlides
10 mg/l < äge mürgine toime (*) ≤ 100 mg/l või 1 mg/l < NOEC ≤ 10 mg/l	≤ 20	≤ 25	≤ 5	≤ 25
1 mg/l < äge mürgine toime (*) ≤ 10 mg/l või 0,1 mg/l < NOEC ≤ 1 mg/l	≤ 5	≤ 1	≤ 0,5	≤ 1
Äge mürgine toime (*) < 1 mg/l või NOEC ≤ 0,1 mg/l	≤ 1	≤ 0,1	≤ 0,1	≤ 0,1

(*) EC50/LC50/IC50.

Kriteeriumi 2.2 hindamine ja kontroll

Esitatakse aruanded, mis sisaldavad andmeid valmistise ja kõikide põhikomponentide mürgise toime kohta veekeskkonnas ning mis põhinevad olemasolevatel registreerimisandmetel või uutel katsetel ja võimaldavad tõendada vastavust tabelis 2 esitatud nõuetele.

Iga koostisaine mürgine toime veekeskkonnas määratakse vastavalt OECD 201 või 202 katsetele või samaväärse meetodiga.

Kriteeriumide 2.1 ja 2.2 hindamine ja kontroll

Halvastilahustuvate komponentide puhul (< 10 mg/l) võib mürgise toime määramiseks veekeskkonnas kasutada vesiekstrakti meetodit (WAF). Määratud koormustaset, mida mõnikord nimetatakse LL50 ja mis on seotud surmava koormusega, võib kasutada otsese liigituskriteeriumina. Vesiekstrakt tuleb valmistada järgides soovitusi, mis on esitatud ühes järgmistest suunistest; ECETOC Tehniline aruanne nr 20 (1986), OECD 1992 301 III lisa või ISO suunisdokument ISO 10634 või ASTM D6081-98 (Määrdeainete mürgise toime veekeskkonnas tavakatsetused: proovi valmistamine ja tulemuste tõlgendamine või samaväärsed meetodid).

Ägeda mürgise toime katseid vetikatel ja vesikirpudel (OECD 201 ja 202) ei ole vaja läbi viia, kui:

— aine tõenäoliselt ei läbi bioloogilisi membraane paksusega MM > 800 või selle molekuli läbimõõt on > 1,5 nm (> 15 Å), või

— aine on vees raskesti lahustuv (lahustuvus vees on < 10 µg/l),

kuna selliseid aineid ei käsitata veekeskkonnas elavatele vetikatele ja vesikirpudele ohtlikuna.

Samuti ei ole vaja läbi viia ägeda mürgise toime katseid vesikirpudel (OECD 202), kui on olemas andmed pikaajalise mürgise toime kohta vesikirpudel OECD 211 katse või samaväärse meetodi põhjal.

Ainete lahustuvus vees määratakse vajadusel OECD 105 katse (või samaväärsete katsete) põhjal.

Kui on olemas andmed kroonilise mürgise toime kohta (OECD 210 ja 211 katsete või samaväärsete katsete tulemused), võib neid kasutada ägeda mürgise toime andmete asemel. Kroonilise mürgise toime andmete puudumine fikseeritakse kirjalikult ja sellele kirjutab alla taotleja.

3. **Biolagunevus ja bioakumuleerumisvõime**

Toode ei tohi sisaldada aineid, mis on nii:

— mittebiolagunevad,

kui ka

— bioakumuleerumisvõimelised.

Siiski võib toode sisaldada ühte või mitut ainet, mis on teatud määral lagunevad ja bioakumuleerumisvõimelised või tegelikult bioakumuleeruvad, kuni tabelis 3 nimetatud kumulatiivse massikontsentratsioonini.

Tabel 3

Biolagunevusele ja bioakumulatsioonivõimele esitatavad nõuded

	Ainete kumulatiivne massikontsentratsioon			
Biolagunevus	Hüdraulikaõlides	Määretes	Mootorsae ketiõlides, vormimääretes ja muudes muutumatult keskkonda sattuvates määretes	Kahetaktilise mootori õlides
Mittebiolagunev (*)	≤ 5	≤ 10	≤ 5	≤ 10
Aeroobselt mittebiolagunev	≤ 5	≤ 20	≤ 5	≤ 20
Aeroobselt lõplikult biolagunev	≥ 90	≥ 75	≥ 90	≥ 75

(*) NB: lubatud ei ole ained, mis on nii mittebiolagunevad kui ka bioakumuleeruvad.

Kriteeriumi 3 hindamine ja kontroll

Vastavust kriteeriumile tõendatakse järgmise teabe esitamisega.

— Aruanded, mis sisaldavad ka andmeid iga koostisaine biolagunevuse kohta, kui neid andmeid ei ole piisavalt iga aine ohutuskaardil.

— Aruanded, mis sisaldavad andmeid iga koostisaine bioakumuleerumisvõime kohta:

  — mittebiolagunevate ainete ja

  — mürgiste ja väga mürgiste ainete puhul, mis on kergesti biolagunevad (liigituse eesmärgil).

Biolagunevus määratakse kindlaks iga toote koostisaine kohta eraldi järgmiste katsemeetodite (või samaväärsete katsete) põhjal.

Ainet käsitatakse **lõplikult** (aeroobselt) **biolagunevana**, kui:

1. 28päevase vastavalt OECD 301 A-F katsele või samaväärsetele katsetele läbiviidud biolagunevuse uuringu käigus saavutatakse järgmised biolagunevuse tasemed:

  — lahustunud orgaanilisel süsinikul põhinev OECD 301 katse, biolagunevus on ≥ 70 %,

  — hapnikukaol või süsinikdioksiidi tekkimisel põhinev OECD 301 katse, biolagunevus on ≥ 60 % teoreetilisest maksimumist.

2. BOD_5/ThOD või BOD5/COD määr on suurem kui 0,5.

OECD katses ei pea tingimata kasutama 10päevase akna põhimõtet. Kui aine saavutab biolagunemise taseme 28 päeva jooksul, kuid mitte 10päevase vaheperioodi jooksul, võetakse aluseks aeglasem biolagunevuse määr.

Ainet käsitatakse **iseenesest biolagunevana**, kui:

— biolagunevus on > 70 % OECD 302 C iseenesliku biolagunevuse katse või samaväärses katse põhjal, või

— biolagunevus on > 20 % kuid < 60 % 28 päeva jooksul pärast OECD 301 hapnikukaol või süsinikdioksiidi tekkimisel põhinevat katset, või

— biolagunevus on ≥ 60 % ISO 14593 katse põhjal (CO_2 gaasifaasi analüüs).

Ainet, mille peamine toime on paksendamine, käsitatakse iseenesest aeroobselt biolagunevana, kui selle biolagunevus on kõrgem kui 20 % OECD 302 C iseenesliku biolagunevuse katse või samaväärse katse põhjal. Kõiki veekeskkonnas mürgise toime nõudeid kohaldatakse ka pärast veekeskkonda sattumist tekkinud laguainete puhul, mille kohta on olemas teaduslik tõend, et nad on paksendaja derivaadid.

Aine on mittebiolagunev, kui ta ei vasta lõpliku ja iseenesliku biolagunduvuse kriteeriumidele.

Aine ei ole bioakumuleeruv, kui tema MM > 800 või selle molekulide läbimõõt on > 1,5 nm (> 15 Å).

Aine, mille MM < 800 või molekuli läbimõõt on < 1,5 nm (< 15 Å) ei ole bioakumuleeruv, kui:

— jaotuskoefitsient oktanool/vesi on K_{ow} < 3 või > 7; või

— mõõdetud biokontsentratsiooni tegur (BCF) on ≤ 100. Kuna enamik määrdeainetes kasutatavatest ainetest on küllalt hüdrofoobsed, peaks biokontsentratsiooni teguri väärtus põhinema lipiidide kaalul ja tuleks tagada piisav toimeaeg.

Katsemeetodid

Kerge biolagunevuse määramiseks kasutatavad katsed on OECD 301 seeriad A-F, või samaväärsed ISO ja ASTM katsed või BOD_5/(ThOD või COD) määr. BOD_5/(ThOD või COD) määra võib kasutada ainult juhul, kui OECD 301 katsel või muul samaväärsel katsel põhinevad tulemused ei ole kättesaadavad. BOD_5 hinnatakse vastavalt C.5 (komisjoni direktiiv 92/69/EMÜ ([1])) või samaväärsele meetodile, COD määratakse vastavalt C.6 (direktiiv 92/69/EMÜ) või samaväärsele meetodile. Iseenesliku biolagunevuse määramiseks kasutatakse katset OECD 302 C või samaväärseid meetodeid.

Taotleja võib aine biolagunevuse hindamiseks kasutada ka võrdlusandmeid. Võrdlusandmete kasutamine aine biolagunevuse hindamiseks on aktsepteeritav ainult juhul, kui võrdlusaine erineb tootes kasutatud ainest ainult ühe toimerühma või fragmendi võrra. Kui võrdlusaine on kergesti iseenesest biolagunev ja toimerühmal on positiivne mõju aeroobsele biolagunemisele, võib kasutatud ainet samuti käsitada kergesti iseenesest biolagunevana. Toimerühmad või fragmendid, millel on positiivne mõju biolagunevusele, on: alifaatne ja aromaatne alkohol [-OH], alifaatne ja aromaatne hape [-C(=O)-OH], aldehüüd [-CHO], ester [-C(=O)-O-C], amiid [-C(=O)-N of -C(=S)-N]. Esitada tuleks piisav ja usaldusväärne dokumentatsioon võrdlusainega läbiviidud katsete kohta. Kui ei teostata võrdlust fragmendiga, tuleks esitada eespool nimetatud piisav ja usaldusväärne dokumentatsioon toimerühma positiivse mõju kohta struktuurilt sarnaste ainete biolagunevusele.

Jaotuskoefitsienti oktanool/vesi (log K_{ow}) hinnatakse vastavalt OECD 107, 117 või 123 katsetele või samaväärsele katsemeetodile. Biokontsentratsioonitegurit (BCF) hinnatakse vastavalt OECD 305 katsele.

Jaotuskoefitsiendi log K_{ow} väärtused kehtivad ainult orgaaniliste kemikaalide puhul. Anorgaaniliste ühendite, teatavate pindaktiivsete ainete ja metalliorgaaniliste ühendite bioakumulatsioonivõime hindamiseks viiakse läbi biokontsentratsioonitegur mõõtmised.

([1]) EÜT L 383, 29.12.1992, lk 113.

Kui katseid ei ole võimalik läbi viia (näiteks on aine väga pindaktiivne või ei lahustu vees või oktanoolis), arvutatakse jaotuskoefitsiendi log K_{ow} väärtus ning lisatakse arvutusmeetodi kirjeldus.

Jaotuskoefitsiendi log K_{ow} määramiseks on lubatud kasutada järgmisi arvutusmeetodeid: CLOGP log K_{ow} 0 kuni 9, LOGKOW (KOWWIN) log K_{ow} – 4 kuni 8, AUTOLOGP log K_{ow} suurem kui 5, nagu on sätestatud komisjoni määruses (EÜ) nr 1488/94 ([1]), millele on lisatud tehniline juhenddokument (TGD).

4. **Teatavate ainete välistamine**

Ühenduse veepoliitika valdkonna prioriteetsete ainete nimistus ja OSPARi prioriteetsete kemikaalide nimistus, mõlemad alates 2004. aasta detsembrist kohaldatavas versioonis, esitatud aineid ei tohi tahtlikult koostisainena lisada ühenduse ökomärgise saamise tingimustele vastavale tootele.

Orgaanilisi halogeenühendeid ja nitritühendeid ei tohi tahtlikult koostisainena lisada ühenduse ökomärgise saamise tingimustele vastavale tootele.

Metalle ja metalliühendeid, välja arvatud naatrium, kaalium, magneesium ja kaltsium, ei tohi tahtlikult koostisainena lisada ühenduse ökomärgise saamise tingimustele vastavale tootele. Paksendajate puhul võib kasutada ka liitium- ja/või alumiiniumühendeid käesolevas lisas nimetatud teiste kriteeriumidega piiratud kontsentratsioonis.

Kriteeriumi 4 hindamine ja kontroll

Vastavus nõuetele fikseeritakse kirjalikult ja sellele kirjutab alla taotleja.

5. **Taastuv toore**

Taastuvast toormest saadud süsiniku sisaldus valmistises on:

— ≥ 50 % (m/m) hüdraulikaõlides,

— ≥ 45 % (m/m) määretes,

— ≥ 70 % (m/m) mootorsae ketiõlides, vormimääretes ja muudes muutumatult keskkonda sattuvates määrdeainetes,

— ≥ 50 % (m/m) kahetaktilise mootori õlides.

Taastuvast toormest saadud süsiniku sisaldus on komponendi A massi protsent × [(taime)õlidest või (loomsetest) rasvadest saadud C-aatomite arv komponendis A jagatud C-aatomite koguarvuga komponendis A] pluss komponendi B massi protsent × [(taime)õlidest või (loomsetest) rasvadest saadud C-aatomite arv komponendis B jagatud C-aatomite koguarvuga komponendis B] pluss komponendi C massi protsent × [C-aatomite arv komponendis C] jne.

Kriteeriumi 5 hindamine ja kontroll

Taotleja esitab pädevale asutusele käesolevale kriteeriumile vastavuse deklaratsiooni.

6. **Tehniline tase**

Hüdraulikavedelikud peavad vastama vähemalt ISO 15380 tabelites 2–5 ettenähtud tehnilise taseme kriteeriumidele.

Määrded peavad sobima eesmärgiga.

Mootorsae ketiõlid peavad vastama vähemalt ökomärgise *Blue Angel* standardis RAL-UZ 48 ettenähtud tehnilise taseme kriteeriumidele.

Vormimäärded ja muud muutumatult keskkonda sattuvad määrdeained peavad sobima eesmärgiga.

Kahetaktilise mootori õlid peavad vastama vähemalt NMMA TC-W3 juhendis "Kahetaktiliste bensiinimootorite määrdeainete NMMA sertifitseerimine" ettenähtud tehnilise taseme kriteeriumidele.

([1]) EÜT L 161, 29.6.1994, lk 3.

Kriteeriumi 6 hindamine ja kontroll

Taotleja esitab pädevale asutusele käesolevale kriteeriumile vastavuse deklaratsiooni koos juurdekuuluva dokumentatsiooniga.

7. **Ökomärgisele kantav teave**

Ökomärgise 2. lahtris on järgmine tekst: "kasutamine kahjustab vähem vett ja pinnast; vähenenud süsinikdioksiidiheide".

Kriteeriumi 7 hindamine ja kontroll

Taotleja esitab pädevale asutusele märgistatud tootepakendi näidise koos käesolevale kriteeriumile vastavuse deklaratsiooniga.